

ber til det. Lønstatistikkerne, så mangelfulde de end er, taler et tydeligt sprog om det. Det drejer sig altså om at skaffe nogle redskaber, hvor man kan tvinge ligelønnen igennem.

Her har højresiden i salen et kæmpe problem. Man vil gerne have ligeløn, men man vil have, at den skal falde ned fra himlen af sig selv. Ethvert tiltag, der sætter betingelser for, hvad en arbejdsgiver må eller skal, er bandlyst, og man må altså se frem til yderligere 25 års uvirksom lov, hvis det står til de borgerlige, hvis de midler, de er villige til at bruge, er det, der fremgår af i dag.

Den siddende regering har ladet stå til indtil nu, og nu er der tilsyneladende sket noget, nu er man villig til gøre noget. Men på den anden side accepterer man en lang række ting, der fremmer ulighederne, Ny Løn f.eks. Hvis man ser på Fællesrådet, som er FTF's blad, så har de lavet en undersøgelse i Aalborg Kommune, der helt konkret viser, at den individuelle tildeling af tillæg betyder, at kvinderne bliver tabere. Mens en mandlig medarbejder i Aalborg Kommune gennemsnitlig får faste tillæg på 1.503 kr. om måneden, så må de kvindelige medarbejdere nøjes med et månedligt tillæg på 726 kr. om måneden.

Desuden viser undersøgelsen, at mændenes løn gennemsnitlig stiger med en halv procent mere end kvindernes om året, og det er jo åbenlyst, at løngabet så øges yderligere.

Hvis man ser, hvad Kvindernes fagblad skriver, så viser deres undersøgelse, at over halvdeelen af alle amtskommunalt ansatte i Danmark kom på Ny Løn for 3 år siden, og allerede nu 3 år efter, er det klart dokumenteret, at kvinderne har fået færre lønkroner end mændene.

Ifølge Kvindernes fagblad er kvindernes løn i det private 18 pct. mindre og i det offentlige 13 pct. mindre, og det skal sættes sammen den SFI-undersøgelse, som vi indtil nu har talt meget om i dag, som siger, at de lønforskelle, der ikke kan forklares med andre faktorer end køn, er henholdsvis 12 og 15 pct.

Der er altså mange forskellige former, forskellige vinkler, man kan tage frem, for at se, hvad det er for nogle forskelle, vi taler om.

En anden faktor, som jeg opfatter som overordentlig væsentlig i udviklingen af forskelliglønningen, er de mange udliciteringer af offentlige opgaver, for det er meget åbenlyst, at i de udliciteringer sker der en lønstramning, og der sker også en løndifferentiering. Så dér er et andet punkt, hvor man vil se, at de beslutninger, man

træffer, rent faktisk fører til, at uligheden vokser.

På det offentlige område må regeringen nok både sadle og ride i dag, for der er jo heller ikke rigtig gjort nok indtil nu. Regeringen har et ansvar som arbejdsgivere og kan iværksætte alle de tiltag, man er villig til at gennemføre. Jeg vil også opfordre til, at man i de kommende offentlige overenskomstforhandlinger vil lægge ud med ligeløn.

Der er det ikke nok at tage hul på den del af det, der hedder lige løn for lige arbejde. Jeg mener sådan set, det er vigtigt, at regeringen tør, at regeringen vil tage hul på de forskelle, der er mellem forskellige jobtyper med lige lang uddannelse som baggrund. Hvad er logikken i, at en tømrer tjener mere end en sygeplejerske eller en pædagog? Hvis regeringen tør, må den tage hul på den diskussion, og den er jo i virkeligheden nok så fundamental.

For mig er der ingen tvivl om, at det eneste, der reelt kan sikre ligeløn, er en kollektiv indstilling og en solidarisk lønpolitik, der føres aktivt på den enkelte arbejdsplads. Men man må have nogle redskaber, og det er måske det, vi kan være med til at etablere i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Jette Gottlieb var så venlig eller måske uvenlig at nævne mig i sin ordførertale som den måske eneste, som ikke rigtig går ind for lige løn. Jo, det gør jeg. Lige løn for lige arbejde og under lige vilkår.

Og dér vil jeg spørge fru Jette Gottlieb: Mener fru Jette Gottlieb virkelig, at der reelt set, når man tager alle forhold i betragtning, er tale om forskel mellem mænd og kvinder i aflønning? Jeg tror som sagt ikke på det.

Hvis det nu er tilfældet, mener fru Jette Gottlieb så, at kvinder er – havde jeg nær sagt – så dumme, at de skal have særhjælp? Det er da en underlig form for nedvurdering af sit eget køn. Jeg tror da godt, kvinder selv kan forhandle deres løn. Og hvis de ikke kan, skal de så have særhjælp fra Folketinget? Skal vi gå ind og give særhjælp?

Jeg tror ikke på det, jeg tror heller ikke, der er nogen forskel, når det kommer til stykket. Men er det den nedvurdering af eget køn, der i virkeligheden ligger til grund for fru Jette Gottliebs synspunkter?